

ORD E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Gevestigd te 's Gravenhage

Kon. goedgek. 22 febr. 1958

ODV-GROEP HILVERSUM

Secret. Heuvellaan 11 Hilversum. Tel. 02950-10481

(Een x in de kantlijn duidt op een vraag, een - op een antwoord)

4 december 1961

H A R M O N I E L E E R

(alleen het 2^e deel)

We kunnen dan nu beginnen met de vragen, opmerkingen en commentaren, die U moeizaam bij elkaar heeft kunnen brengen. Ik zou graag eerst met de vragen willen beginnen, die met het onderwerp verband houden.

x U heeft gezegd dat lage tonen meer bereiken, in verband met een beter effect bij de boven-harmonische tonen. Is dat ook het geval bij het spreken? Dus een beter resultaat bij een zware diepe stem? En is dat ook denkbaar, in een bepaalde vorm, bij het denken?

- Denken is een kwestie van intensiteit, daar kom ik straks nog op terug.

Bij het spreken is er inderdaad geluidsvibratie en waar ik deze als voorbeeld heb genomen, zult U wel begrijpen dat ook een diepe vibratie van de stem over het algemeen beter is dan een hogere.

Ik kan het U misschien demonstreren door een bepaalde frase "licht" te zetten en de daarop volgende frase met "diepere" toonmogelijkheden, die ik in het stemorgaan ter beschikking heb.

Als U dat interesseert kunnen we deze proef wel nemen. Misschien wilt U zelf hiervoor een onderwerp kiezen? U moogt het zeggen zo U wilt. x Een aanroep van kracht.

Ja: U moet me echter niet kwalijk nemen, wanneer ik er geen volledige incantatie van maak, want per slot van rekening, incanteren ligt weer op een enigszins ander terrein.

Maar het is heel eenvoudig.

U stelt zich voor, dat U ergens in een kerkruimte bent bijv. en U spreekt daar iemand en die roept God aan. Heel eenvoudig zegt hij: "Almachtige God kom en geef ons Uw Licht en Uw Kracht en Uw Bewustzijn". Dat is al aardig, maar vrienden wanneer we daar de andere vibratie bij brengen, dan is het of dat veel actiever wordt, dat dat meer mensen bereikt, Dat is dus alleen een kwestie van een zeker tonaal verschil. Een verschil van de vibratie die je voortbrengt: "Almachtige God, geef ons Uw Licht en Uw Kracht en Uw Bijstand". Merkt U, dat trekt veel meer. Dat is een andere vibratie.

x Een kerkruimte geeft zelf al een bas-weerklank, zo iets geweldigs.

- Kijkt U eens, dat is een kwestie van de vibratie die U zelf voortbrengt en misschien herinnert U zich nog Uw jonge jaren en dat U ook niet hebt gezegd: "Wat is het me aangenaam U te ontmoeten mevrouw", nietwaar? Want U voelt het automatisch aan, U voelt aan dat dat diepere, dat die vibratie werkt.

Dat is ook heel typisch, wanneer je mensen hebt die emotioneel zijn. Moet U eens opletten, hoe vaak juist bij degenen, die op dat

terrein dus veel praesteren of betekenen, de stem zakt en misschien wat hees wordt soms, maar hij zakt.

x Een mannestem zal dus altijd meer invloed hebben dan een vrouwestem?

- Dat is zo, zolang het gaat om de stem, die ze in haar orgaan heeft. De vrouw heeft maar één wapen, dat ze sterker hanteert dan de man: een heel schrille kreet. Dat is dus een geluid met zeer onaangename boventonen, die trommelvließ-verscheurend zijn. Maar de man heeft qua stemorgaan over het algemeen meer vat dan de vrouw en wanneer die stem lichter is, dan kan hij toch nog door de vibratie daarvan op een bepaalde manier te cultiveren een effect bereiken, dat aan een andere stem doet denken. Aardig voorbeeld daarvan is b.v. Tauber geweest. Tauber had n.l. uitgevonden, hoe hij, ofschoon hij op zichzelf een wat lichtere stem bezat, door een bepaalde vibratietechniek daarin allerlei elementen van ontspanning en van het bevorderen van recitatieactiviteit kon leggen. Maar wanneer U in staat mocht zijn, om zijn zangtechniek nog na te gaan, dan zult U ook bemerken, dat hij een zeer bepaalde techniek daarvoor gebruikte. Wanneer U gaat kijken naar de stemmen, die op het ogenblik als natuurtaent, niet als geschoold taent het meest opgang maken, dan zal het U opvallen, dat de meeste vrouwen, die op het ogenblik als natuurtaent naar voren komen, eigenaardig genoeg alten zijn. Dat is heel eigenaardig, maar het ligt er nu eenmaal aan, dat de geluidsvorming van groot belang is. Maar de grondvibratie is datgene, wat je altijd bezit en dat kun je ook het beste hanteren. Je kunt natuurlijk door nadruk te leggen ook wel een hele boel doen. Je kunt een bepaalde reeks woorden suggestieve waarde geven, maar het meest belangrijke is toch eigenlijk wel, dat je ergens die diepere toon weet te treffen, die diepere trilling, die, omdat ze nu eenmaal door de lucht wordt voortgeplant, elders ook de juiste spanning veroorzaakt. Ik hoop, dat ik op dat punt voldoende antwoord heb gegeven. En dan ja de quaestie van gedachten. Om een gedachte een bijzondere intensiteit te verschaffen, kunt U ze niet dieper laten klinken. Ik kan me tenminste niet voorstellen, dat iemand zegt: Kom, ik ga nu eens een stukje denken in basso profundo. Dat doe je niet, dat kun je je niet voorstellen. Maar je kunt wel een gedachte op een andere manier intensiveren. Wanneer U zo denkt, zo normaal denkt, voor Uzelf heen, is de gedachte meestal vluchtig. Wanneer U echter die gedachte bindt, hetzij aan een bepaalde handeling of al is het alleen maar aan Uw ademhaling, zodat er een lichamelijke associatie mee ontstaat en dat is dus in zekere zin de zaak wat dieper maken, want je maakt het eigenlijk ten dele lichamenlijk, dan kan zo'n gedachte ook een veel scherpere doordringing krijgen. Met concentratietechnieken bereik je ook vaak hetzelfde. Hoewel concentratie betekent één-zijdig sterke binding met een bepaald iets en dat iets, dat is dan meestal materieel. Alleen in de zuiver geestelijke wetenschappen maak je juist weer van het materiële los, omdat je dan geen gebruik maakt van de stoffelijke gedachtenuitstraling, maar van een werking, die ligt in het geestelijke frequentiebereik. Ik hoop, dat ik nu ook het tweede deel beantwoord heb. Nu, vrienden, zijn er uit mijn onderwerp nog meer vragen voortgesproten?

x De trillingen, die ieder mens uitzendt, hebben die ook iets te maken met harmonie of disharmonie? Wanneer men b.v. iets heeft met iemand, die, wat trillingen betreft, ver van ons afstaat, veroorzaakt dat dan disharmonie?

- Neen, dat is niet het veraf staan van de trillingen. Laat ik proberen, het U heel eenvoudig te vertellen. We gaan weer gewoon tellen. Nu kan het dus zijn, dat 2 een even frequentie is. Die kan harmonisch zijn met 1, maar niet met 3, wel weer met 4, want 4 is twee maal die intensiteit. Kunt U dat begrijpen? En 4 zou weer het beste harmonie krijgen met 2 en met 8. Met 6 is een gedeeltelijke harmonie mogelijk, maar niet met 5 en met 3. Ik hoop, dat U dat kunt begrijpen. Het is dus niet een quaestie van afstand, maar van verhouding. En wat U noemt het trillingsgetal van de mensheid, dat is in feite de vibratie, die optreedt in de aura. Dat is de grondwaarde. U hebt een zekere gronduitstraling, een uitstraling, die dan verder vervormd wordt en aangepast o.m. aan Uw emoties, Uw levensstromen of Uw lichamelijke toestand. Ook Uw denkvermogen. Maar die aura op zichzelf geeft weer, wat U bent als mens. Dus dat is begrijpelijk, ja? Nu is ~~het~~ dus de grondtoon. Wanneer die andere mens net een klein beetje van U verschilt, dan is er meer kans, dat U niet samenpast dan wanneer het verschil weer redelijk meer is. Dus wanneer U, laten we zeggen, 4 bent, dan bent U misschien heel erg harmonisch met 2 en met 8. Met 6 kunt U gedeeltelijk harmonisch zijn. Maar als U nu moet gaan uitrekenen, of U dat kunt zijn met iemand, die ver van U af staat, ja, wanneer het een getal is, dat deelbaar is door 4, 444 b.v., dan is het prima, optima harmonie. Er is wel een groot verschil, maar er is een grondwaarde, die gelijk is. Maar met 5 niet. Dat ligt toch vlakbij. Begrijpt U, wat ik bedoel. Dus het is eigenlijk de waarde van Uw eigen wezen en nu moet U zo denken: de eerste harmonische mogelijkheid ten opzichte van een medemens wordt bepaald door de gronduitstraling van Uw aura. Maar Uw eigen denken en handelen, Uw emoties brengen daarin nog weer andere vibraties, zoals een radiosignaal op een draaggolf geent kan worden. Dus geen draaggolfmodulatie, maar het enten van een signaal op een draaggolf. Dan kunt U zeggen: die draaggolf is er wel, maar het signaal kan toch nog afstotend zijn. En zo zijn er dus verschillende mogelijkheden, waardoor die harmonie verminderd wordt, b.v. U bent in wezen harmonisch, in denken verschillend. Zolang U op het gedachtenleven afgaat, is geen harmonie mogelijk. Zonder gedachtenleven wel. Dan gaan we nog een stap verder. Lichamelijk bent U niet harmonisch genoeg, omdat de één lichamelijk andere behoeften, emoties en werkingen heeft als de ander. Dan kun je zeggen: zodra het denken en het lichamelijke uit zijn geschakeld, is er harmonie mogelijk, maar anders niet. Dus dan kan het ook zijn, dat het denken ook nog harmonisch is, maar de lichamelijke harmonie niet bestaat. Dan is ook geen volledige menselijke harmonie mogelijk. Zo kun je doorgaan. Is het duidelijk geworden? x Ja.

x U hebt verteld, dat bij twee mensentypen, die met elkaar in harmonie zijn, het ook mogelijk is, dat die harmonie verkroken wordt door beïnvloeding, maar dan hebben ze toch alle twee de mogelijkheid in zich, om die harmonie weer op te kweken?

- Dit laatste ben ik niet helemaal met U eens. Weet U wat het is, wanneer er een verschil in snelheid van ontwikkeling is, b.v. geestelijk? Dan is die aanpassing alleen te krijgen, wanneer hij, die snel gaat, die geestelijke ontwikkeling af zou remmen. Maar dan ontstaat toch altijd een verwrongen situatie. Want de ander weet, dat hij meer kan of meer moet zijn en is daardoor toch niet harmonisch. Dus dat naar elkaar toe dwingen, is wel heel erg moeilijk. Nu zal

het U opgevallen zijn, dat ik hier over de mens heb gesproken, speciaal omdat bepaalde geestelijke harmonieën, waar een geestelijke harmonische waarde bestaat, voor zover wij kunnen nagaan, continu zijn. Dus die kunnen niet meer verbroken worden. Maar laten we nu het eenvoudigste voorbeeld nemen: het temperament van twee mensen ontwikkelt zich in tegengestelde richting. Dan blijft veel, wat men gemeenzaam kan hebben, maar de volmaakte harmonie, die eens mogelijk was, is voorbij. Begrijpt U, wat ik bedoel? En dat kunt U niet meer herwinnen. Het is heel erg lastig, om dat helemaal duidelijk te zeggen. Je kunt proberen, een zo groot mogelijke harmonie te handhaven, waar je een verlichting tot samenwerking, een behoefte tot samenwerken ontdekt. Dat heb ik ook gesteld, maar het kan dus zijn, dat door verschillende tempi van ontwikkeling, verschillend gebeuren, de ene in een andere reeks van gebeurtenissen is terechtgekomen dan de andere. Een harmonie, die eenmaal bestond, wordt dan niet meer bereikt. Voorbeeld: twee jongens op school, de beste vrienden. Ze begrijpen elkaar volkomen, zonder één woord. Je zou zeggen, die zijn nooit te scheiden. Twintig jaar later: de een is bankdirecteur geworden, de ander, die is in de olie gegaan: ingenieur. Wanneer ze elkaar weerzien, zijn ze elkaar vreemd. 't Oude is niet te herwinnen. Ze zijn door ervaringen, door wereldopvatting uit elkaar gegroeid. De harmonie is nooit meer volledig te herwinnen. Daar hebt U dus een heel eenvoudig voorbeeld ervan, dat het mogelijk is.

Het kan ook andersom, want het is ook heel goed mogelijk, dat twee jongens, die elkaar op school niet uit konden staan, later elkaar ontmoeten en denken, verrèk, heb ik nu altijd deze prima kerel zo zitten pesten! Ook dus, dat geldt in beide richtingen. Dat is logisch. Is de vraag voldoende beantwoord?

x Ja, maar dat impliceert toch dat de mens veranderlijk is, dat iedereen een regeneratief vermogen heeft. Dan kan het natuurlijk, dat iemand in zijn jeugd buitengewoon lastig en moeilijk is en later zich harmonisch ontwikkelt en wel een persoonlijkheid wordt, die acceptabel is voor zijn vrienden. Dat ligt er toch ook in.

- U stelt dit dus als regeneratief vermogen, d.w.z. een vermogen om jezelf te herstellen. Maar wanneer U dat stelt moet U vooropstellen volledig bewustzijn, volledige beheersing. x Ja juist, ja. - Wanneer U die beide echter buiten beschouwing laat als zeer zelden voorkomend, is toch mijn verklaring, geloof ik, de meest redelijke. x Ja.... en ook de meest juiste. Wij moeten nooit uitgaan, ik mag dat misschien met nadruk nog even zeggen, vrienden, van het volmaakte. We streven naar de volmaking, maar we bouwen op uit het onvolmaakte. Wij kunnen misschien beginnen met te stellen, dat het volmaakte mogelijk is en onszelf dan veroordelen omdat, wat niet aan die volmaaktheid beantwoordt. Een negatieve benadering is altijd een afbrekende factor, zowel in eigen bewustwording als in eigen leven, heeft invloed op eigen wereld, geestelijk zowel als stoffelijk. U moet uitgaan van het feit, ik heb een goed punt, al is het ook maar een goede eigenschap te midden van veel, wat eigenlijk niet deugt. Die eigenschap ontwikkel ik. Door de ontwikkeling van die eigenschap ontstaat vanzelf een grote reeks van harmonieën, waardoor in de eerste plaats mijn concept van volmaaktheid waarschijnlijk beter wordt en ik er in de tweede plaats dichter naar toe groei. Een pyramide op zijn punt bouwen leidt er toe, dat hij omkantelt, een pyramide op het brede vlak baserend, betekent, dat je zeer hoog

kunt stijgen tijdens het leven. Begin altijd als mens uit te gaan van de direct bereikbare punten, van het harmonische. Ontwikkel dit zo positief en zo goed mogelijk, overdrijf het niet, ga niet zeggen, ik zie een ideaal en dat moet nu werkelijkheid worden. Een ideaal is niet iets om alleen maar naar te streven, het is iets om op te bouwen, of dat nu een ideaal is, dat U hebt in de wereld of in de geest. Je moet het steen voor steen bijeen dragen, feit voor feit samenvoegen, totdat het waar is geworden. Degenen, die zo positief denken, vinden verder, omdat zij steeds het goede tot zich trekken, steun. Zij vinden de hulp van het positieve van het Licht. Hij die alleen ziet, waar hij te kort schiet, is duister en dat is ook een quaestie van harmonie. Als U Uzelf zit uit te schelden, dan bent U harmonisch met entiteiten, die ook graag schelden. Entiteiten, die graag schelden, zijn meestal mensen, die zitten in een sfeer, waar de lichtmeter zonder munten staat. of waar, volgens andere en oudere principes zo iets als de centrale verwarming van de Kosmos gevestigd is. Hij, die positief denkt, die zonnig denkt, die kan misschien veel minder oorspronkelijke bronnen hebben, krachten en mogelijkheden, maar hij is in harmonie met de Hogere Geest. De een wordt naar beneden getrokken, de ander krijgt een handje bij het klimmen. Dan zoekt U zelf maar uit, wie er het eerst is

x Maar de ontwikkeling van het onderscheid wou ik U nog vragen, de ontwikkeling van het onderscheidingsvermogen. U hebt het heel duidelijke voorbeeld gegeven, dat we zelf moeten kiezen in het geval van die zendeling en die weelde. Het is zo heel opvallend, dat er mensen zijn, die ongelooflijk groot zijn geworden, maar toch in hun onderscheidingsvermogen ergens te kort schoten. Ik neem b.v. nu zo iemand als Mevr. Blavatsky, die een groot medium was en een zeer groot mens, maar die toch vaak verkeerde mensen koos en daarvoor ik weet niet hoeveel conflicten en ellende in haar leven ontwikkelde, maar hoe ontwikkelt dan de mens? Het is iets onbegrijpelijks geweest en heel erg moeilijk voor die vrouw. Maar hoe ontwikkelt iemand zijn onderscheidingsvermogen? Want dat is toch iets heel belangrijks, dat we een onderscheidingsvermogen bezitten om het goede juist te zien en juist te kiezen. - Dat ben ik met U eens. Want "de beste mensen zijn de slechtste mensenkenners" is een doodgewoon spreekwoord. x Ze zijn vaak heel goede mensen, maar ze kiezen zeer slechte mensen, omdat ze het lagere niet kennen, doodeenvoudig niet zien in hun medemensen, omdat ze het zelf niet bezitten. - Wat U daar zegt, is negatief. x Ja, het is negatief, maar het is ook realiteit. - Het is geen realiteit, tenzij U uitgaat van het standpunt, dat ik goed doe om goed te ontvangen. Maar als ik goed doe om goed te ontvangen, dan is dat een handelsbenadering en dus in feite niet positief. x Geestelijk waardeloos. - Maar de quaeste van het onderscheidingsvermogen, waar U op terecht komt, ligt iets anders en dat is ook bij Mevr. Blavatsky en verschillende anderen duidelijk gebleken. Wanneer wij n.l. voor de keuze staan en ontdekken, dat die zendeling bepaald grote waarde heeft, dan betekent dit niet, dat wij nu nolens volens ook moeten eten, wat hij ons opdist, n.a.w. ik kan nimmer een associatie maken tussen eigenschap en eigenschap. De meeste mensen doen dat. Echter alleen dat, wat je constateert, is een feit. Wanneer blijkt, dat je verkeerd hebt gedacht, dien je je aan te passen, dien je de correctie in jezelf onmiddellijk te maken. Door steeds weer, want dat is een ervaringsquaestie, voor jezelf na te gaan t.o.v. harmonie, waar

de harmonie ligt volgens U, waar zij in feite bestaat of niet bestaat, kunt U het onderscheidingsvermogen niet alleen aanmerkelijk vergroten, maar op den duur krijgen, wat men noemt een "feeling", een intuïtie, waardoor U wel juist kiest. Begrijp echter niet de fout, die zovele groten machteloos heeft gemaakt, door uit te gaan van het standpunt: ik weet het dus, ik ben onfeilbaar, wat ik doe, is goed gedaan. Een dergelijke beslotenheid in het Ik en het eigen denken is n.l. aansprakelijk geweest voor de fouten, waarover U spreekt, in het geval-Blavatsky en dat van vele anderen. x En vele anderen, ja. - U bent, al bent U nog zo groot, nog zo hoog, nimmer onfeilbaar en U moet steeds de ervaring nagaan en niet trachten door beredenering de feiten aan U-widee aan te passen. Maar eerder trachten de feiten te erkennen en dan, beredenerend, waar de fout ligt, U-zelf aan te passen. Dat is het verschil. x Dank U wel, het is duidelijk.

x Ik heb Krishnamurti neegemaakt in een gezelschap Hongaarse journalisten en ik had de indruk, dat die man was als Daniel in de leeuwenkuil. Hem werden vragen gesteld, waarbij ik de indruk had, die man is te rein eigenlijk dan dat hij die vragen begrijpt. Wat meent U daarvan? - Dus, waarde vriend, een man, die eenmaal integraal rekenen heeft geleerd, weet niet meer, hoeveel 1 en 1 is. Dat is Uw redenering, maar, wanneer ik geestelijk rijp word, dan heb ik dat te danken aan het feit, dat ik, evenals ieder ander door een Goddelijke wil in de chaos ben uitgegaan met alleen de wetenschap: Ik ben. Van daaruit heb ik mij ontwikkeld. Hoe bewuster ik mij ben van mijzelf en mijn geestelijke kracht, hoe meer ik mij ook van alle dingen bewust zal zijn. Hij, die een grote geest is, is niet groot, omdat hij het kleine niet kent, maar hij is groot, omdat hij het kleine kent en het door zijn hoger bewustzijn tot een nieuwe waarde verheft. Het zal duidelijk zijn, dat een man als Krishnamurti om bepaalde redenen, zich niet zo graag vast legt. Hij wil domens n.l. geen evangeliën geven, maar alleen stof tot denken. Hij wil niet de leider zijn, die men volgt, naar de leermeester, wiens wegen men tracht te gaan. Dus is hij niet bereid, om op vele vragen een concreet en direct antwoord te geven. Aan de andere kant wil hij natuurlijk een mens, die vraagt uit hoofde van zijn beroep, misschien ook door zijn lager bewustzijn, niet krenken. En ik denk, dat daar de moeilijkheid in heeft gezeten. Maar mag ik U er aan herinneren, dat voor Daniel de leeuwen tam werden.

x Ik weet niet, of U de tendens kent van het toneelstuk "Rhinociros" van Ionesco. Dat heeft ook wel met harmonie te maken. Wanneer het zo is, dan zou ik willen vragen, wat had U voor oplossing gedacht voor de hoofdrolvertolker, die aan het eind alleen overbleef, en die anderen, die allemaal in hun verlangen naar harmonie, toch ook rhinociros werden. - Ik geloof, dat U een vergissing maakt, U verwacht conformisme met harmonie. U stelt aan de hand van een bepaald toneelstuk, dat dit een zoeken naar harmonie is. Ik ontken dit volledig en wel, omdat steeds weer in het hele stuk de gelijkenis met de rhinociros, de verandering in de mens niet plaatsvindt als gevolg van harmonie of zelfs van zoeken daarnaar, maar alleen uit de angst om buiten anderen te staan, de behoefte om de gelijke of de meerdere van anderen te zijn. Dat is geen behoefte aan harmonie, maar conformisme. Maar iemand, die harmonie zoekt, zal tevens, krachtens zijn zoeken naar harmonie, non-conformist zijn. Want hij kan zich niet bij een ander aansluiten, omdat dat een

zelfverloochening inhoudt en een zelfverloochening kan nimmer tot harmonie leiden, tot zelferkenning en het vinden van de harmonische waarden. Het resultaat zou dus zijn voor Uw stuk, dat, wanneer het om harmonie zou gaan, de ene figuur, die overblijft zou trachten te begrijpen, waarom de anderen zo dwaas waren en dat hij zou trachten, hen te benaderen in zijn begrip, waardoor waarschijnlijk de besten dan weer van rhinociros mens zouden zijn geworden. Een mens is nu eenmaal, zoals Uw oosterburen het uitdrukken: "ein rares Kamel". Het is dan wel geen rhinociros, geen Ionesco, maar hij heeft zeer veel eigenaardigheden en één ervan is, dat hij gelijkvormigheid vaak verwacht met harmonie. Hij denkt, dat een orkest alleen dan goed speelt, wanneer de musici allen hetzelfde gekleed zijn. En dat zal hij niet openlijk zeggen, want hij weet, dat het dwaas is, maar als U de moed hebt, om waar dan ook, in het concertgebouw b.v., op het podium een groot, klassiek orkest neer te zetten of wat dat betreft een band, die gekleed is in heel normale daagse kleren, zodat daar dikke, zwetende heren in hendsmouwen wanhopig fagotten en andere instrumenten zitten te beblazen, dan zult U zeggen: dat is niet mooi, daar zit ergens iets, wat ik mis. U mist uniformiteit. Die uniformiteit mist U echter alleen, omdat U zich niet los kan maken van de visuele associatie en de muziek als zo niet ondergaat. Zij, die dat weten, zullen ook wel toegeven, dat vaak de beste opnamen worden gemaakt, terwijl vele van de uitvoerenden in een allesbehalve correct costuum aanwezig zijn. Ik geloof, dat ik daarmee Uw vraag heb beantwoord.

x Ik wou U wat vragen. Zoals wij karma zien, kan dit soms voor mensen wel eens disharmonisch lijken, misschien dit dan ook voor ons zijn. Maar ik voel, dat U daar direct op zult zeggen: Dat is juist om harmonie te wekken of zo? - Neen, dat zal ik U ook nog niet gaan vertellen. De hele quaestie is deze: de mens, die op de hoogte is van karma en daarnaast zijn eigen menselijke aansprakelijkheden beseft, aanvaardt het karma, zodra het blijkt, dat hij door eigen werken en streven daarin geen verandering kan brengen. In die aanvaarding wordt zijn eigen harmonie niet aangetaast, integendeel in het besef, dat hij ondanks alle pogingen voor een noodzakelijkheid staat en deze moet accepteren, voelt hij aan: hier is iets, wat voor mij noodzakelijk is geschapen en ik zal dus daaruit beter te voorschijn komen. Hij wordt, vreemd genoeg, zelfs met de onaangenaanheden harmonisch en put daaruit kracht om positiever te denken en te handelen. Alleen hij, die karma beschouwt als een reeks van lasten, die men moet dragen zonder meer en er niet in ziende een positieve weg om zijn eigen leven op een hoger plan te brengen, zich verzet tegen of beklaagt over dat, wat uit het karma voortgekomen, U tegemoet treedt in het leven, is disharmonisch. Waarom? Omdat hij zijn eigen geestelijke behoeften plus zijn stoffelijke voorstellingen ten opzichte van elkaar in tegenwerking, tegenactie brengt en daardoor een innerlijke disharmonie veroorzaakt, die hij dan op de wereld projecteert. Het is ons dus niet alleen gegeven, om harmonisch te worden, neen, we kunnen harmonisch zijn, juist, dank zij en met dit karma, zolang wij de zinrijkheid inzien. Een verzet tegen het voor ons geestelijk noodzakelijke echter impliceert innerlijke disharmonie en daardoor de disharmonie in de wereld. Een kleine vriend van mij, die op het ogenblik hier even rond komt kijken, zegt, je moet het eigenlijk zo zeggen: Een mens, die voortdurend in opstand is tegen datgene, wat hij niet beheersen kan, dus als een karma of noodlot hen beheerst, is een soort stuk geestelijk gehakt,

dat nergens meer bij past. Zijn er nog meer vragen?

x Ja, graag nog een vraag over het berekenen van het grondgetal, waar U over gesproken hebt. Dat is: als ik 5 ben, dan kan ik harmonisch zijn met....- Ja pardon, dat zijn voorbeelden geweest. x Is er een eenvoudige manier om dat grondgetal te berekenen? - Neen, want de helling is willekeurig en het is eigenaardig, elke mens, die met zo'n helling moet beginnen, noemt zichzelf 1, dus is er geen bepaalde cijferwaarde te bedenken, die niet bij ieder persoonlijk toch varieert. x Dus het houdt niet verband....- De getallen, die ik U heb gegeven, zijn juist, zowel het ook zeer mystiek getal 144 voor het totaal aantal verschillen, dus een voor harmonie belangrijk aantal verschillen, dat optreedt en het getal 12x12, dat dus optreedt om de groepen, waarin onderlinge harmonie mogelijk is, aan te geven, 12 groepen, waarin 12 harmonische mogelijkheden. Maar dat kunt U niet berekenen en ik geloof ook niet, dat dat belangrijk is. Want wanneer U eerst met iedereen moet gaan berekenen, of U wel met hem harmonisch bent, is hij al lang doorgelopen, dus is hij voorbij. x Ja zeker, maar ik bedoel, dat dit in sommige gevallen wel belangrijk is, als men van zichzelf weet, onder welke straal dat is, dat is dan ook een bepaald cijfer, dat deze theorie daarbij geeft. - U kunt die stralen cijfers geven, maar alleen al voor de zgn. verschillende stralen bestaan er zeven systemen. Er zijn in het geheel in de esotherie en de mystiek in oudheid en heden meer dan 150 verschillende systemen voor naamgeving van sferen en stralen en machten. Ook dit is dus zo willekeurig, dat de bepaling aan de hand daarvan moeilijk is. Maar mag ik U een eenvoudige raad geven. Leert U zich erop in te stellen, te herkennen, met wie U harmonisch bent en met wie niet, met wie U dus dit contact voelt en met wie niet. Het zal U heel snel opvallen, dat hier bepaalde typen voorkomen. Dan bedoel ik niet alleen de menselijke gestalte, maar ook beweging, reactie, een blik en zo spelen een rol mee. Op den duur komt U zover, dat U alleen door een blik in de verte kunt zeggen, daar komt iemand aan, met wie ik harmonisch zou kunnen zijn, ook al loopt hij voorbij. Dat is oefening. Te weten, met wie je harmonisch bent, is belangrijk, de indelingen zijn theorie, theorie, die noodzakelijk is om deze harmonieleer te begrijpen, maar die we verder toch, geloof ik, wel zo'n beetje terzijde kunnen laten. Ik geloof, dat ik een beetje op moet gaan schieten, want de tijd gaat dringen. Zijn er nog meer vragen op dit terrein?

x Ik wou nog wel dit weten, was er enige overeenkomst tussen Jezus en Krishnamurti? - Dat is heel moeilijk te zeggen. Ik kan U alleen dit zeggen: ze zijn niet identiek. Beide op hun wijze en met hun eigen vermogens dragen echter de grote liefdeskracht van de Christusgeest. Ik hoop, dat U dit voldoende vindt, vergelijken kan ik moeilijk. Geen commentaren. Mag ik dan die ene vraag nog, die schriftelijk was gesteld, maar die niet direct met het onderwerp in verband staat.

x Het is een vraag betreffende een kindje van anderhalf jaar, dat overgaat. Drie vragen hierover: 1 Is zo'n kindje van tevoren, als geest dus, zich bewust van een kort leven op aarde? 2 Wordt het kindje dan in een kindersfeer opgenomen en groeit het dan verder tot volwassen geest of is het kindje direct bij de overgang als geest direct weer volwassen? 3 Wat leert het kindje in zo'n korte tijd op aarde? - Ja, punt 1 Het al of niet bewustzijn van het korte le-

ven, het opgaan in een kindersfeer of leersfeer, zoals men het ook wel noemt, is geheel afhankelijk van het geestelijk bewustzijn, dat vóór het leven bezeten werd en daarmee dus tevens van de eigen geestelijke staat, die aanmerkelijk kan verschillen van de stoffelijke. In de tweede plaats: Wanneer een kind of wezen naar een dergelijke sfeer overgaat, betekent dit voor het kind bepaalde stoffelijke aspecten, die voor zover het emotie betreft een herhaling zijn van hetgeen reeds in de stof onbewust werd aan gevoeld of beleefd, bewust worden gemaakt. De gestimuleerde groei hierbij geschiedt alleen maar om het kind een idee van rijping te geven. Dit kan alleen geschieden door daarvoor bestemde en bijzonder rijpe geesten. Het komt echter niet zo vaak voor, als men wel eens aanneemt. Er zijn zeer veel geesten, die een voldoende bewustzijn hebben en die dan overgaan, zijn niet alleen, wat U noemt, volwassen. Ze kunnen zich dan n.l. naar verkiezing in hun kindervorm of in een oudere vorm manifesteren. Zij zullen zich daarbij vaak aan de behoefte en de begripsvermogens van degenen, die ze op aarde benaderen, aanpassen. Maar zij zullen ook precies weten, waarom zij zo kort leefden, want gedurende de periode, dat het kind in de moeder zich vereenzelvigd met het wordende lichaam, ondergaat het de gedachten van de moeder en heeft het, zij het in een soms beperkte mate, deel aan de emoties van deze vrouw. Het resultaat is, dat een bepaalde reeks van stoffelijke invloeden, die door eigen handelen niet gecontroleerd kunnen worden, binnenkomen in deze geest en als vergelijkingsmateriaal van vroegere ervaringen beschikbaar komen. In de tweede plaats: de meest intense periode van leren voor de mens ligt, niet, zoals U misschien denkt, vanaf het zevende jaar, maar ongeveer vanaf de derde maand na de geboorte tot het vierde jaar. In deze periode wordt men nml. met de realiteit van de wereld, de daar bestaande verhoudingen en eigen zintuigelijke mogelijkheden geconfronteerd, moet men leren, die te hantelen. Het is logisch, dat iemand, die alleen behoefte heeft aan een concretiseren van bepaalde eigen voorstellingen en misschien daarbij bepaalde ervaringen als vreugde of leed, voor het kind intenser, zij het vaak korter van duur dan voor de volwassenen, kan volstaan met een dergelijk kort leven en dit voor zich als een voller leven beschouwt dan menig mens, die minder intens geestelijk bewust is, die dus een veel langer leven heeft, maar daarvan minder vruchten kan plukken. Ik hoop, dat hiermee de vraag beantwoord is. Ze valt dus wel erg buiten het kader, maar ik meende, ze te mogen beantwoorden aan het einde van mijn voordracht. Vrienden, hebt U er bezwaar tegen, wanneer ik ook het schone woord als korte improvisatie voor deze avond overneem? Dan wil ik graag 3 onderwerpen hebben van U, die we kunnen gebruiken.

x Rhinociros - Muziek - Zwarte Piet.

Als een rhinociros danst op de muziek van zwarte Piet, dan wordt de wereld een circus, ja een vreemd circus. Wat dat betreft, mag ik nog even opmerken, dat het vaak voorkomt, dat je op een séance komt, dat was vanavond, gelukkig, niet het geval, waar de aanwezigen de geest beschouwen als een goedkope entertainer. Dat is natuurlijk niet altijd dankbaar. Maar nu mijn onderwerpen. Eerst zwarte Piet.

Zeg eens, zei Klaas tot Zwarte Piet

Jij roept me op dreiging uit het duister

Ter onderstreping van mijn luister

Door de kracht mij bijgegeven.

Ik heb een opdracht voor U, luister even
 Je gaat eerst naar Kennedy
 En leert deze mens, terwijl je wat van het lijden neemt
 Om dieper door te denken en minder zijn gehoor aan anderen
 Opdat hijzelve vrede vindt, te schenken,
 In plaats van zonder mededogen en tegen eigen denken in,
 Het onvermogen van de strijd.
 Als je daar klaar bent, terwijl ik naar Nederland rijd.
 Dan ga je even naar Chroestjef toe,
 Die geef je dan 20 paar schoenen, een standje en de roe
 En je zegt: Kereltje, wat je nu bent begonnen,
 Dat is voorbij, je komt aan het einde van je tijd.
 Pas op, dat je van Sinterklaas de volgende keer
 Geen plaats in het mausoleum krijgt.
 Dan, beste Piet, terwijl ik aan de kinderen in Nederland
 Al een hand heb gegeven, ga even naar De Quay
 En zeg hem stil en goed verdoken:
 Zeg, kwaajjongen, heb je je genoeg gewroken?
 Als je heel netjes bent en mooi je schoentje zet,
 Dan krijg je van de Sint binnen kort een heel nieuw kabinet.
 En Zwarte Piet, die al die taken heeft volbracht,
 Is steeds nog duister als de nacht,
 Want zoals de dag het schoonste is bij 't zonnegloren,
 Wordt uit het sluipend, dreigend duister heel vaak het licht
 En wordt de Sint pas werkelijk macht, geboren.
 Gesteund door Zwarte Piet,
 Waarom dan, mens, wordt Uw licht niet
 Uit duister tot een nieuwe kracht
 Geboren. Bent U soms bang voor Zwarte Piet?

Zo en met deze schertsrijmelarij zullen we dan over-
 gaan tot onze biologische vriend de rhinociros. Dat is dan
 niet de rhinociros van Ionesco. U stemt toe: "rhinociros":
 Stompzinnig, de neus gehoord vooruitgestoken
 Komt ie in zijn pantser aan en ziet ie ergens een beweging,
 In zijn bijziende waan stormt ie af op het doel,
 Zonder gevoel en gaat ie er dan voorbij.
 Hij haalt de schouders op en meent van het gevaar
 Ben ik reeds vrij.

Rhinociros

Een mens gepantserd in gelijkheid en conventies
 Dragend voor zich het wapen van massaconsequenties,
 Stormt op het leven aan.
 Hij zou het leven willen breken, de mensheid
 Maken tot een spel der hel, waarin soldaten fel
 Marcheren. Waarin de kinderen slechts wat waan
 En ook wat leuzen leren en strijdliederen om te zingen.
 Zo gepantserd in zijn dwaasheid stormt ie voort
 En hij meent: door mijn kracht en mijn snelheid, mijn macht
 Heb ik het laatste woord.
 Maar een rhinociros wordt door een goede jager
 Heel snel ten val gebracht.
 Een vonk van harmonie, één vonk van lichte kracht
 En reeds is 't spooksel weer verdwenen
 En uit de logge, stompe huid,
 Uit het besloten pantser komen mensenzielen uit,
 In vrijheid weer tot mens hergroeid,
 Het licht, dat de rhinoceros velt, nu doodvermoeid,
 Verbloed ter neder liggend. Ach, is hij niet een mensheid,
 Die smeekt om 't laatst gericht en is niet het Licht,
 Dat treft des Heren liefste kracht, die door Zijn macht
 De mens verheft, opdat hij waarlijk mens mag wezen.

Dat was een rhinoceros en ja, vrienden dan, het is ook een feit, ik moet weg en laten we dan maar zeggen: ik ga met de muziek mee of als U het liever zo wilt: ik ga met volle "muziek".

Klanken, vreemd en toch verklonken tot één
 Spelen een wonderlijk spel in felle strijd,
 In contrasten, lijnen tot plotseling samengaan.
 Het mijden van éénheid, plotseling wordt tot vreemde
 Muziek, die klinkt, harmonie, die zingt ^{melodie,}
 En vol begrijpen tot je opgeheven op een bouwse van
 En tonen gaat en denkend als een Schepper ^{kristal in} ver boven je
 En dan de dissonant, de toren valt ineen. ^{wereld staat.}
 Je staat verlaten, voelt je weer alleen
 En rond je is, o, wonderlijk bouwen,
 De muziek vergroeid, herleeft en herschept.
 Maar ze is van buiten gegeven,
 Ze is nog geen deel van je leven,
 Slechts wat je in jezelf draagt,
 Kristal van toon en het begrip, dat 't Al tezamen
 Een weergave van de eeuwigheid, dat niet in ^{schraagt} "ik" bestaat,
 Ach, mens, je wordt misleid,
 Wanneer je tracht omhoog te zien
 En er door wordt terneer geslagen.
 Leer daarom eigen melodie te dragen in eigen wezen.
 Laat de dansende, klaterende tonen van een lach
 En de diepe resonantie van de vreugde tezamengaan
 Met de bazuinen van de strijd, laat je geloof aan eeu-
 Als zingende cellotoon verenigen zich met 't felle ^{wisheid} wenen
 Van violen, die zijn het leven van de dag.
 Laat samensmelten sfeer en geest en leven.
 Maak het tot een melodie, die het Ik zich scheppen mag.
 Muziek, waarin de mens leert om 't eerste scheppings-
 In het Ik nu te herleven. ^{woord}

Ja, vrienden, dat is dan de muziek. Mag ik er een ding
 bijzeggen. Alles, wat voor ons belangrijk is en bereikbaar,
 is afhankelijk van de harmonie, die we vinden. Laat ons niet
 streven naar de dingen, voor wij de kracht daartoe hebben
 gevonden. Laat ons zoeken naar de kracht om ons te voeren
 tot het grootste, wat mogelijk is, een bewuste éénwording
 met de scheppende krachten zelf. Goeden avond.

THE UNITED STATES OF AMERICA
DEPARTMENT OF THE INTERIOR
BUREAU OF LAND MANAGEMENT

WATER RESOURCES DIVISION
SALT LAKE CITY, UTAH
OFFICE OF THE DISTRICT ENGINEER
SALT LAKE CITY, UTAH
JULY 1, 1964

TO: THE DISTRICT ENGINEER
SALT LAKE CITY, UTAH
FROM: THE DISTRICT ENGINEER
SALT LAKE CITY, UTAH
SUBJECT: [Illegible]

RE: [Illegible]

1. [Illegible]
2. [Illegible]
3. [Illegible]
4. [Illegible]
5. [Illegible]

6. [Illegible]
7. [Illegible]
8. [Illegible]
9. [Illegible]
10. [Illegible]

11. [Illegible]
12. [Illegible]
13. [Illegible]
14. [Illegible]
15. [Illegible]

16. [Illegible]
17. [Illegible]
18. [Illegible]
19. [Illegible]
20. [Illegible]

21. [Illegible]
22. [Illegible]
23. [Illegible]
24. [Illegible]
25. [Illegible]